

מלאכה ביום טוב

שליט"א Reviewed by Rav Moshe Heinemann

Written by Shalom Aryeh Greenfield

Part 1 - Some מלאכות may be performed on יו"ט	2
1) לנים	2
2) לצורך היום	2
3) אוכל נפש או דבר השוה לכל נפש)	3
א. אוכל נפש	3
ב. "דבר השוה לכל נפש"	4
making extra: – ריבוי שיעורים	5
דבר השוה לכל נפש or another נפש אוכל נפש	6
Part 2 – בישול, העברה, כיבוי	7
cooking / baking – אפייה / בישול	7
expanding / increasing a fire – הבערה	7
creating a new fire – מוליד	8
Igniting from an existing fire:	9
extinguishing – כיבוי	11
Forbidden מלאכות	12
Part 3 – קודם לשה – מלאכות that are restricted	13
Sifting – מרקד	13
Separating – בורר	13
Typically done just לאותו היום – for that day	13
If this בורר is generally done לימים הרבה:	14
Doing בורר in advance:	15
How the בורר is performed:	15
Additional rules of בורר on יום טוב:	16
(grinding or cutting into small pieces): – טוחן	16
kneading – לשה	17
(burning): ביעור (separating the piece to be burned) הפרשת חלה	17
Part 4 – Additional מלאכות	19
trapping and שוחט – צד	19
processing leather – מעבד	20
building – בונה	20
carrying (without an עירוב): – הוצאה	20
The border of where one may go – תחום	22
יום טוב שני	23
גזירות דרבנן	23
chart	25

מלאכה ביום טוב

Part 1 - Some מלאכות may be performed on יו"ט if¹ the purpose is 1) לכנס 2) a דבר השווה לכל נפש or אוכל נפש 3) צורך היום²

- 1) יום טוב & שבת The מלאכה must be for the benefit of a Yid who observes שבת טוב & יום טוב.³
 - תינוק שנשבה – one may cook for a non-observant Yid if he is a תינוק שנשבה.⁴
 - One may not cook food for a pet on יום טוב.⁵
- 2) לצורך היום - It must be for use on that day.
 - One may not prepare⁶ for a different day - even for the next day of יו"ט.⁷
 - יום טוב שני even on צאת הכוכבים צאת הכוכבים: One must wait until after שבת.⁸
 - **בין השמשות בין השמשות for use during:**⁹
 - One may not perform מלאכה דאורייתא (such as cooking raw food).¹⁰
 - One may perform a דרבנן¹¹ and certainly may reheat foods.¹²

When these conditions are not met, the 39 Melachos of Shabbos are also forbidden on Yom Tov.¹

2 שו"ע או"ח סי' תצ"ה סעיף א'
3 שו"ע או"ח סי' תקי"ב סעיף א' ובמ"ב שם ס"ק ב'
4 מ"ב סי' תקי"ב ס"ק ב' – מומר לחלל שבת דינו כעכו"ם. ואם הוא תינוק שנשבה, יש מתירין, עיי' מ"ב שם לענין קראים. ולענין מי קרא תינוק שנשבה, עיי' חז"א או"ח סי' פ"ז ס"ק י"ד וי"ד סי' א' ס"ק ו' שצריך לדון על כל אדם. ועיי' שו"ת שבת הלוי חלק ט' סי' קצ"ח אות א' שכתב שאפשר שהחילונים בזה"ל אנוסים מפני חינוכם הרע, אבל מ"מ לא מקרי עושה מעשה עמך. ויש שהבינו מזה שאין דינם כעכו"ם לענינינו. ועיי' אג"מ אה"ע חלק ב' ת"כ ענף ד' שס"ל שהיום איסור שבת הוא מפורסם, וחולק על מה שחידש השו"ת בנין ציון החדשות סי' כ"ג שבזה"ל נעשה להם כהיתר. ועיי' בשו"ת מנחת יצחק חלק ט' סי' כ"ה. בסי' חוט שני סי' תקי"ב סעיף א' י"עוד כמה ענינים" אות ב' היתר מומר לבשל ביו"ט לצורך עצמו ואסרו מלבשל לצורך חבירו מומר. שו"ע או"ח סי' תקי"ב סעיף ג'
5 שו"ע או"ח סי' תקי"ב סעיף ג'
6 It is forbidden even if the preparation does not involve any Melacha.
7 בענין הכנה שאין בו מלאכה מיו"ט לחבירו הרמ"א או"ח סי' תרס"ז מובא במ"ב סי' תקי"ג ס"ק א' אסר להכין מיו"ט לחבירו אפי' אינו מלאכה. הרשב"א ביצה יד: אסר להציע המטות מיו"ט לחבירו. והחני אדם כלל קני"ג סעיף ו' היתר להביא דברים לביתו בשביל הלילה רק שלא יסדר שיהא מוכן להשתמש בו למחרת. ומקורו מעיקרובין לח: (מובא בשו"ע או"ח סי' תט"ז סעיף ב' "מעבר ברגליו... הא קא מכין מיו"ט לשבת?... דאזיל ושתיק... לאו מוכחא מילתא" לנלוך מהל קאזיל. והביא ראיה מרש"י על המשנה ביצה מ. לענין אורחים להביא מנות לאמר טעודה... לזימס לטעודה הלילה. ומשם מוכח שגם מותר להוליך דבר למקום שצריך אחר יו"ט, אך לא לסדרן. אבל לא היתר החי"א אלא לצורך מצוה כמו סעודת יו"ט וכשהוא שעת הדחק להמתין. ואפשר שהבין שבגמ' ביצה מיירי באורחין שאין להם צרכי סעודה, ובעירובין רק הולך ברגליו ומותר לכתחילה.)
8 והוסף החי"א שכיון שאסר המהר"ל לחפש ס"ת ליום המחרת צריך לומר שאסור היכא דמוכחא מילתא שהוא בשביל יום המחרת. וכן פירש החי"א מה שאסר המ"א בשם המהר"ל להביא יין ומים מיו"ט לחבירו מיירי כשהוא סמוך לחשיכה שמוכחא מילתא שאינו לצורך היום.
9 המ"ב סי' תרס"ז ס"ק ה' פסק כהח"א (שעה"צ שם ס"ק ו') שמותר להביא יין או מים מיו"ט לחבירו בשעת הדחק שלא ימצא בלילה בקל אם עוד היום גדול דלא מוכח שאינו לצורך היום. וכן במ"ב סי' תרס"ז ס"ק ו' היתר להביא שולחנות מהסוכה להבית אבל אסר לסדרן. ועיי' ערה"ש סי' תרס"ז סעיף ב' שההיתר להביא שולחנות הוא משום דא"א להורידן מהסוכה בלילה וא"כ והיינו ג"כ כהח"א שהתיר בשעת הדחק.
10 המ"ב סי' תקי"ד ס"ק ל"ה הביא מהמ"א שאפי' להעמיד נרות של שעוה לצורך הלילה אסור אע"ג שהוא טירחא ולא מלאכה. והיינו משום שהוא מסדר רק לצורך הלילה וגם אפשר לעשותו בלילה. וכן י"ל הרשב"א ביצה יד: שאסר להציע המטה מיו"ט לחבירו. המ"ב סי' תרס"ז ס"ק ו' הוסיף שאם יראה הבית כחורבה מותר לסדרן. ונראה שטעם שהתיר הוא כמשי"כ הבכור יעקב סי' תרס"ז סעיף ו' שלכל הפוסקים מותר רק כשנהנה מהכנה זו גם ביו"ט כגון לסדר שולחנות שיהא הבית מסודר אבל בלא"ה אסור להכינו... (ולענין הכנה שאין בו מלאכה מיו"ט לשבת בלי עירוב תבשילין עיי' רע"א בסי' ש"ב על מ"א ס"ק ו' שלמד ממה שחלבי שבת קרבים ביו"ט שהוא מותר. בסי' דעת תורה סי' תקכ"ח סעיף ב' הכריע לסמוך עליו בצירוף. ובמ"ב סי' ש"ב ס"ק י"ז פסק כרע"א. ובסי' מבקשי תורה עמי' רכה הביא שהרב אלישיב הכריע כרע"א.)
11 בה"ל סי' תקי"ג סעיף א' ד"ה ביו"ט לצורך מחר. פסק מו"ר הרב משה היינעמאן שליט"א להמתין לצה"כ של ר"ת כיון שמלאכה ביו"ט ראשון הוא איסור מה"ת. משא"כ ביו"ט שני שאסור רק מדרבנן.
12 סי' יו"ט שני כהלכתו פרק א' הערה קמ"ד בשם הרב ש"ז אויערבאך

This is regarding Bein Hashmashos at the end of the 1st or 2nd day of Yom Tov. During Bein Hashmashos on Erev Yom Tov (that is not Shabbos) it is certainly permitted.

Often children – who do not have to wait for Kiddush to eat - are ready to eat during Bain Hashmashos. עיי' בה"ל ריש סי' תקי"ג. ועיי' רע"א נדרים סט: (ואו"ח סי' תקי"ג) שמסתפק אם מותר לעשות מלאכה בבין השמשות להשתמש בו בבין השמשות. ואע"פ שהביא ס"ס דשמא כשמבשל כבר עבר יום ושמא כשאוכל עדיין לא עבר יום אפי"ה לא מהני משום דהוי דבר שיש לו מתירין. וליישב סתירה רצה לחלק בין איסור מה"ת לאיסור דרבנן. (ועיי' בסי' יום טוב כהלכתו שהעיר דלפי הריטב"א יומא מז: בין השמשות הוי תערובות של יום ולילה.) ובסי' יו"ט שני כהלכתו פרק א' הערה כ"א הביא שהרב ש"ז אויערבאך והרב אלישיב ועוד פסקו להחמיר בדאורייתא ולהקל בדרבנן. ופסק מו"ר הרב משה היינעמאן שליט"א שגם שבשביל קטן שהולך לישון קודם צה"כ אסור לבשל דנחשב דבר שיש לו מתירין כיון שיכול לאכול למחר ולאכול דבר אחר באותו זמן.
10 בה"ל סי' תקי"ג סעיף א' ד"ה ביו"ט לצורך מחר.
11 עיי' מ"ב סי' ש"ח ס"ק צ"ב. ובענין לח שנצטן לגמרי, עיי' אג"מ או"ח ח"ד סי' ע"ד מלאכת בישול אות ה'. והספרדים אוסרים.
12 דלא גזרו איסור שהייה, הטמנה, וחזרה ביו"ט שהם גזירות שלא יבא לבשל וביו"ט מותר לבשל. (כך שמעתי ממו"ר)

אוכל נפש even though they are אסור Exceptions that are

- **מכשירי אוכל נפש** – Preparations that merely enable making food²⁶ must be²⁷ done in advance.²⁸
 - Examples: Opening cans of ingredients,²⁹ sharpening knives³⁰, etc.
 - **קודם לישה**³¹ – Certain מלאכות are restricted even for אוכל נפש, as described in a later section.
 - Some מלאכות such as קצירה and סחיטה are always אסור.³²
 - Other מלאכות such as בורר and טוחן have strict limitations.
- ב. "דבר השוה לכל נפש" – other common (non-food) "needs"**³³
that are permissible נפש אוכל (to prepare food)³⁴ are also allowed for other common "needs" (purposes that typical people consider important).³⁵

²⁵ צריך ביאור למה הבערה נחשב אוכל נפש ולא מכשירי אוי"ט. ובשו"ע הרב או"ח סי' תצ"ה סעיף ב' ביאר "שאין המלאכה נעשית בגוף האוכל נפש אלא בדבר המכשירו לאכילה... נקראין מכשירי". והוסיף "ההבערה אף על פי שאינה נעשית בגוף האוכל אף אם היא לצורך אכילה שהרי הוא מבעיר אש בעצים ומבשל עליהם מכל מקום כיון שהיא מתקנת את האוכל שהרי ענין ההבערה הוא הוצאת האש או שמרבה האש וגוף האש זו שהוציא או שהרבה היא המתקנת ומבשלת את האוכל הרי גם היא בכלל מלאכת אוכל נפש". וצריך לדעת למה עדיף מגריפת תנור דנחשב הכשר בביצה כח: ולב: וי"ל דאין הגריפה מתקן המאכל אלא מונע שלא יהיה ניזק. אך קשה מהשחזת סכין בביצה כח שנחשב מכשיר. שוב הראו לי משי"כ המ"א בהקדמה לסי' תקי"ח "הבערה אע"פ שגם הוא נעשית במכשירין שהרי אין הבערה באוכל עצמו אלא בעצים מ"מ כיון שכתבה התורה בהדיא לא תבערו אש ביום השבת מכלל דבי"ט שרי לכן אמרי' מתוך".

Even if they are prerequisites.²⁶

²⁷ ויש בני עדות המזרח שמקילין אפילו במכשירי אוכל נפש שלא היה אפשר לעשותה מאתמול. שו"ע או"ח סי' תצ"ה סעיף א' כמבואר במ"ב סי' תצ"ה ס"ק ה' דבאוכל נפש גופיה מותר אפילו היה אפשר מאתמול, ודווקא מכשירי אוכל נפש שלא היה אפשר מאתמול (או בדבר שדרך לעשות לימים רבים וטוב מאתמול). וכן בה"ל ריש סי' תצ"ה ד"ה וכן מכשירי אע"פ שלא היה מפיג טעם. ועיי' בכף החיים ס"ק י' שכי' ראוי להחמיר. אבל בסי' חזון עובדיה מקיל.

²⁸ שו"ע או"ח סי' תצ"ה סעיף א' ועיין רמ"א או"ח סי' תקי"ט סוף סעיף א' לענין הלכה ואין מורין כשלא היה אפשר לתקנו מעיו"ט. ואם היה אפשר לתקנו קודם יו"ט לכו"ע אסור מה"ת כמשי"כ המ"ב סי' תצ"ה ס"ק ו' ובהקדמה לסי' תקי"ט הרמב"ן במלחמות ביצה כב. עשה ג' דינים. א' בביצה לב: מיירי בגריפת תנור. וכיון שהוא עיקר לאוי"ט פסקין כרבי יהודה המתיר וכן מובא בשו"ע או"ח סי' תקי"ז סעיף ד'. ב' בביצה כב. מיירי בכיבוי נר משום ד"א שהוא דבר השוה לכל נפש אבל כיון שאינו צורך אוי"ט לא סמכו עיי' ר"י ואסרו וכן מובא בשו"ע או"ח סי' תקי"ז סעיף א'. ג' לענין השחזת סכין וכדומה שהוא לצורך אוי"ט אבל אפשר בלעדו כגון בהשאלה או בשינוי הלכה ואין מורין כן כנפסק ברמ"א או"ח סי' תקי"ט סעיף א'. דברי הרמב"ן מובאין ברשב"א ור"ן ובי"ו וכתב ביאר הגר"א ריש סי' תקי"ד והמחצית השקל שם שכן דעת השו"ע וכן משמע מהמ"ב סי' תקי"ד ס"ק ד'. והרמ"א שחולק ומתיר לכבות הוא משום דס"ל דכדי שלא יקדח תבשילו נחשב אוי"ט, אבל מסכים לסברת הבי"ו היכא ששוה לכל נפש ואינו אוי"ט.

²⁹ מ"ב סי' תקי"ט ס"ק כ"ח - "אפילו לצורך שתיה" - משמע שאפילו ראוי לאכול כיון שאינו מתקן האוכל מקרי מכשיר ולא תקון אוכל

³⁰ מ"ב סי' תקי"ט ס"ק ז'

³¹ The Melachos involved with making bread that occur at an earlier stage than kneading include plowing, planting, harvesting, gathering / bundling, threshing, separating, grinding, and sifting.

³² These are melachos done in a way that is טי' תקי"ד ס"ק ט' generally preparing for multiple days concurrently.

³³ ב"ה ביצה יב, שו"ע או"ח סי' תקי"ח סעיף א' עם מ"ב ס"ק א'. ועיי' מ"ב סי' תקי"א ס"ק א' בביצה יב. פ"י הגמרא טעם ההיתר מתוך שהותרה לצורך אוכל נפש הותרה נמי לדבר השווה לכל נפש. ובסי' מלאכת יום טוב לבעל אמרי משה טרח להסביר למה אמרינן כן. בסי' ב' אות ה' הביא שלהר"ן מלאכת אוי"ט הותרה ביו"ט וכי' הראב"ד תמיד לב. דהיכא שהותרה איסור אמרינן הואיל ואשתרי אשתרי. בסי' ג' אות ט' כי' בשם סי' היריאים שהנאת הגוף והנאת מצוה נכלל ב"אשר יאכל" שהוא ל"ד אכילה. בסי' ד' אות ט"ו הביא הראב"ד שמילת "לכם" מרבה כל צרכיכם. וביאר עוד טעם. ומבה"ל שם ד"ה וס"ת משמע דלא כהיראים.

ועיי' בנשמת אדם ה' יו"ט סי' פ' אות א' ד"ה ואמנם ש"ל שיש י"ב מלאכות שמיוחדים לאכילה והם מותרים אפילו לשאר צרכי יו"ט והיינו קוצר, מעמר, דש, זורה, בורר, טוחן, מרקד, לש, אופה, צד, שוחט, מפשיט. וכן התירו מבעיר והוצאה מתוך אוי"ט דהיינו שהם צרכי אותם מלאכות שהם עצמם לאוי"ט. וק"ק הלא קוצר ועוד אסורין ביו"ט אפילו לצורך אוי"ט? וצ"ל שאסרו קצתם משום שדרך לעשות לימים הרבה. אבל אותם שהם מותרים, כגון בורר, לש, אופה, שוחט, מבעיר והוצאה מותרים לדבר השווה לכל נפש אפילו אינו אוי"ט.

³⁴ This is to the exclusion of those Melachos that are before "Leesha" such as Kotzer - picking fruit and vegetables that are growing from the tree or ground.

³⁵ רב אשי כתובות ז. The need must be a common need like eating, even if the particular item is not used by the average person, such as an expensive type of food.

Examples of דבר השוה לכל נפש:³⁶

- One may heat water to wash his hands³⁷ or to wash dishes if he needs those dishes³⁸ for use on יו"ט,³⁹ just as he may cook or heat water to drink.⁴⁰
- One may raise the heat to warm the room if people are cold,⁴¹ just as he may raise the fire to cook food.
 - One may not shower as this is not considered שוה לכל נפש.⁴²

ריבוי שיעורים – making extra:

When one performs an act of מלאכה for a permitted purpose,⁴³ he may prepare extra if he does so with חד טרחה – that single action:⁴⁴

- **ממלאה אשה קדירה**: When cooking (for that day of יו"ט), one may **fill a pot with more food** than he needs *before* putting it on the fire.⁴⁵ He may do so even if the extra food is intended for use after יום טוב or for his animal.⁴⁶
 - One may not add food or liquid to a pot which is *already on* the fire.⁴⁷
 - For example; one may not fill a pot which is on the fire unless he can reasonably expect to use it on that day of יום טוב.⁴⁸

³⁶ The examples listed here are with Bishul and Havara. The Halacha also applies to other Melachos such as Hotzah. ³⁷ כשיטת בית הלל בגמרא ביצה כא, שו"ע או"ח סי' תקי"א סעיף ב' ועי' בה"ל ד"ה ידיו לענין feet, etc.

³⁸ If he needs even one of the dishes which are in a sink, he may wash the all of them.

דנחשב חד טירחא. כך שמעתי ממו"ר הרב משה היינעמאן שליט"א

³⁹ רמ"א או"ח סי' תקי"א סעיף ב', שש"כ פרק י"ב סעיף ה'. ועיי"ש בהע"י י"ד ובחוט שני ה"ל יו"ט פ"ג ס"ק ד' שהקשו למה הדחת כלים שאני מהגעלת כלים שנחשב מכשירי או"י שאסור הרמ"א באו"ח סי' תקי"ט סעיף ה' ואם הגעלה מיירי כשנטרף מעיו"ט כבמ"ב ס"ק כ"ו ניחא. ובסי' אור זרוע ה"ל יו"ט סי' שמ"ה מוכח שהגעלה הו"י הכשר והדחה הו"י צורך יו"ט.

Even though dishes can be cleaned with cold water, hot water cleans better. It is also more comfortable to wash with warm water, so heating it up is considered Shaveh Lichol Nefesh.

⁴⁰ סוף משנה ביצה לו, שו"ע או"ח סי' תצ"ה סעיף א'

⁴¹ רמ"א סי' תקי"א סעיף א' ומ"ב שם ס"ק ז'

⁴² עי' שו"ע או"ח סי' תקי"א סעיף ב' דבשביל לרחוץ כל גופו אסור להחם. וכי המ"ב סי' תקי"א ס"ק י' לא הו"י שוה לכל נפש. ודנו הפוסקים למה יש לאסור בזה"ז מקרי דבר שאינו שוה בכל נפש? ומ"מ הסכימו גדולי הפוסקים לאסור. ופסק מו"ר הרב משה היינעמאן שאסור גם בזמן הזה דקשה להקל במה שמפורש בשו"ע לאסור אע"פ שמסברא יש להתיר.

בשו"ת רע"א סי' י"ז הקשה כיון דפניו וידיו מותר, להו"י כל גופו כרובי שיעור? ות' המהרש"ם בדעת תורה סי' תקי"א דבמחמם לכל גופו גם מה שנרחצים פניו וידיו הו"י לשם תענוג שאינו שוה לכל.

ויש להעיר, דביצה כב' מתיר שמואל עישון. ופי' רש"י (מו"ב במ"ב סי' תקי"א ס"ק כ"ה) דמילתא שראוי גם לעניים אלא שאינו מצוי להם מקרי שוה לכל נפש. וא"כ לכאורה רחיצת הגוף לעולם היה דבר השוה לכל נפש ומה שלא רחצו בכל יום בשנים קדמניות הוא משום שהיה טירחא לילך לבית המרחץ, וגם היה צריך לשלם ממון כל פעם שהלך. ולפי"ז הו"י ליה להיות מותר לרחוץ כל גופו אפילו בזמן הגמ'. ובסי' אבני ישפה חלק ג' סוף ענף א' הביא שהרב אלישיב זצ"ל פי' שכיון שבזמן חז"ל רק מפונקים עשו כן, נשאר האיסור במקומו. ובסי' חוט שני פרק ב' ס"ק ב' ביאר דכיון דאמר חז"ל דהו"י תפנוק ולא צורך, אע"פ שהרגילו כל העולם באותו תפנוק לא מקרי צורך.

⁴³ Whether preparing food or another common need.

⁴⁴ ברייתא ביצה יז. וטעם ההיתר כ' הר"ן שם כיון שמוותר לבשל ביו"ט אפילו היכא שאפשר מעיו"ט מוכח שהותרה ביו"ט. וכיון שהותרה, כל מה שמוסיף באותו טירחא נכלל בהיתר. והוסיף עוד טעם שהקרא "אך אשר יאכל לכל נפש" משמע לחכמים שמוותר לבשל ככל הצריך ואי"צ לצמצם. וכיון שלא הצריכה התורה לצמצם, מותר לבשל אפילו כשהוא ודאי יותר מן הצריך אם אינו מפיח טירחא. וברשב"א שם כ' דאפילו בשבת ריבוי שיעורים אינו אסור מה"ת (אע"פ שבשו"ת ח"א סי' תרפ"ט פסק דשבת הותרה אצל חולה ודלא כטעם ראשון של הר"ן). ובקובץ שיעורים על ביצה יז בסי' מ"ח הביא טעם להרשב"א כיון דשניהם ראוים איזה מהם תאסור. אבל המ"ב סי' שיי"ח ס"ק י"ג פסק כהר"ן. ובסי' מחנה ישראל פרק ל"א סעיף ג' בהגה"ה כ' להקל כהרשב"א בשעת הדחק כשיש צירוף צדדים להקל. ובשו"ת מנחת יצחק ח"ח סי' ל' סוף אות א' כ' שרובי שיעורים הו"י אסור רק מדרבנן ואם יש דבר בכיסו אין איסור מה"ת להוציא יותר אפילו בידו.

⁴⁵ ברייתא ביצה יז, שו"ע או"ח תקי"ג סעיף ב'

עי' מ"ב ס"ק י"ד שאסור להוסיף אפילו קודם שנותן על האש אם אינו בחד טירחא.

⁴⁶ סי' תקי"ג ס"ק י"ד, רמ"א סי' תקי"ב סעיף א', מ"ב סי' תקי"ב ס"ק כ"ב.

⁴⁷ רמ"א או"ח תקי"ג סעיף ב'. אבל עם עיי' שמוסיף מתקן טעם הקדירה מותר (שו"ע או"ח סי' תקי"ג סעיף א')

⁴⁸ ומה שאמר רבה פסחים מו: דילמא איקלעו אורחים היינו לומר שאין בו איסור מה"ת.

- Adding water to a hot water urn has additional concerns.⁴⁹
 - One may not state that some of the contents are intended for the next day.⁵⁰
- One may carry⁵¹ a full bag of cookies even if he does not plan to eat all of them.⁵²

דבר השוה לכל נפש אוכל נפש or another נפש

All 39 מלאכות of שבת are התורה מן אסור on טוב יום when not being done for the purpose of אוכל נפש (or another לכל נפש).⁵³

⁴⁹ For instance, if the heating element will turn on immediately when water is added. See section about Bishul

⁵⁰ מייב סיי תקייג סייק טייו, ועוד כזה בסיי תקייב סייק יייא

⁵¹ Even in a place that does not have an Eiruv.

⁵² עיי אגיימ אוייח חייב סיי קייג שמותר לצאת בקופסה מלא של סיגרות אעייפ שצריך רק לקצתם ובאוייח חלק הי' תי' לייא אסר לצאת

בטבעת מפתחות כשאייצ לכולם והסביר דכל סיגריית ראוי לו אבל כל מפתח ראוי רק לדלתה. אבל עיי רבבות אפרים חלק זי' סיי קלייח שהביא תי' מבעל שמירת שבת כהלכתה. ועיי בתי' הר צבי חלק אוייח סיי קעייז

ועיי שויי'ת מנחת יצחק חלק חי' סיי לי' סוף אות א' – ריבוי שיעורים בשבת הוי רק דרבנן ואם יש דבר בכיסו אין איסור מהיי'ת להוציא

יותר בידו

⁵³ שוייע אוייח סיי תצייח סעיף אי' ועיי מייב סיי תצייח סייק בי' ועיי שער הציון סיי תצייח סייק טייו בשם חגיגה יח.